

Ingen kender dagen. Ninna Nielsen triologien – bog 3.

05.05.2026

Ingen kender dagen

Ninna Nielsen triologien – Bog 3.

Berit Alberg

APOCALYPSO, 2026

281 sider kr. 249,95

“Der er noget ved at være sygeplejerske, når det lykkes at gøre bare en lille forskel”

Af Susanne Malchau Dietz, sygeplejehistoriker, ph.d. s-malchau@mail.tele.dk

Jeg har set frem til den tredje bog om sygeplejersken Ninna, og jeg blev ikke skuffet. Bogen begynder ved befrielsen den 5. maj i 1945 og følger så Ninna, hendes Ivan og deres respektive familier over en tiårig periode, frem til 1955.

Ninna er fortsat hjemmesygeplejerske i landsbyen Gadevang i Nordsjælland. Hun er dygtig, for hun ser og hører alt, og hendes faglige og menneskelige kompetencer er ustandseligt i spil. Ninna elsker sit opslidende arbejde, uanset om hun skal hjælpe en tyskerpige med barn ud af skammen, eller en jødisk kvinde der har haft ufattelige lidelser i en koncentrationslejr, eller en præstefrue der skal forlige sig med sin krop efter brystkræft.

Tasken pakkes, cyklen pumpes og de mange patienter besøges igen og igen. Tiden er sparsom og omsorgen uendelig. Alligevel går Ninna med på ideen om at oprette en lokal sygeplejeklinik. Men arbejdet slider. Ninna tænker på at forlade sit elskede fag for at forfølge Ivans drøm om en grønthandel. Du gør det ikke, tænker jeg! Men jo, Ninna gør det, som så mange andre sygeplejersker gør i hendes samtid. Hustrukaldet vinder over sygeplejekaldet. Også selvom hun slet ikke er hustru. For Ninna og den noget yngre Ivan vil ikke giftes. De slår sig ned i Vedbæk, men økonomien halter.

I 1952 tager Ninna sygeplejen op igen. Hun bliver aftenvagt på Blegdamshospitalet i København og dermed førstehåndsvidne til polioepidemien, som er på sit højeste. Nye behandlingsmuligheder udvikles pga. af manglen på jernlunger og patienterne håndventileres gennem en trakeostomi. Ninna er der! Hun møder sine gamle elevkammerater fra Københavns Kommunehospital og fortiden vendes i nutiden.

Krigen har gjort sit ved de unge kvinder, især hvis de har haft forhold til besættelsesmagts soldater. De går stille med dørene, og Ninna skal leve med savnet af det barn, hun gav fra sig langt oppe i Sverige. En lille pige som så ganske få ved noget om! Vil de blive forenet? Er det muligt? Håbet lever.

Ninna og Ivan får en ny drøm – et lille landbrug. De flytter til Helsingør og Ninna bliver ansat på sygehusets røntgenafdeling. De sparer sammen. Ivan arbejder med asbest og han blander cement. Ninna bekymrer sig om han rammes af asbestose! Det gør rigtig mange.

Gennem hele bogen fylder Ninna og Ivans familier, for relationerne er tætte til trods for uenigheder. Familien har betydning, men en opvækst i rammen af Indre Mission skaber afstand mellem Ninna på den ene side og hendes brødre og moren på den anden. Er forsoning mulig?

Ninna er i denne tredje bog stadig sygeplejerske med stor S. Hun er også hudløs beskeden, men på et tidspunkt i bogen siger hun: *"Der er noget ved at være sygeplejerske, når det lykkes at gøre bare en lille forskel"*. Den sætning sætter en smuk ramme om en meget læseværdig bog, hvor vi følger Ninna i efterkrigstidens Danmark. Det er med hendes blik, at samtidens svært tabuiserede emner og medicinske hotspots naturligt flettes ind i fortællingen. At gøre bare en lille forskel kan være temmelig stort.

Ingen kender dagen afslutter trilogien om Ninna. De tre bøger udgør en stærk fortælling om sygeplejefaglig tradition og identitet. Det er en fortælling som sygeplejefaget står på skuldrene af den dag i dag.

[LÆS anmeldelsen](#) af de to første bøger i serien: Et sandt Guds barn og Et valg for livet.